

DNEVNE VESTI

Sestava pokrajinskega gospodarskega sveta v Trstu

V smislu kr. ukaza-zakona od 16. junija 1927, št. 1071 o ustanovitvi pokrajinskih gospodarskih svetov je Nj. E. minister za nacionalno gospodarstvo v sporazumu s Nj. E. notranjim ministrom imenoval za podpredsednika gospodarskega sveta gr. uff. dr. Gvidona Segre-ta in za predsedn. sekcij gg. poslanca Banelli-ja za trgovinsko sekcijo, dr. Higina Cosolo za kmetijsko in gozdno sekcijo, kom. San-guineti-ja za industrijsko sekcijo m kom. Antona Cosulich-a za pomorsko sekcijo. Na podlagi tega je Nj. E. prefekt določil ob sedelovanju podpredsednika in predsednikov sekcij število zastopnikov posameznih proizvodnih panog po krajini v gospodarskem svetu ter obenem določil združenja, ki imajo imenovati te zastopnike.

Omenjeni zastopniki so bili na ta način dodeljeni sledečim organizacijam:

3 zastopniki fašistovski zvezi po-jedelcev, 8 zastopnikov fašistovski pokrajinski zvezi trgovcev, 2 splošni bančni zvezi, 1 julijski zvezi nacionalne fašistovske konfederacije ta promet po suhem in notranjo plovbo in 4 fašistovski zvezi brodo-stastnikov vzhodnega Jadrana.

Omenjene organizacije so nanašale na dodeljena jim mesta svoje zastopnike, ki so bili od ministrstva za korporacije potrjeni, a na podlagi tega je Nj. E. prefekt imenoval s svojo odredbo za člano pokrajinskega gospodarskega sveta sledeče zastopnike delodajalcev in proizvodnih panog:

za poljedelstvo: kav. dr. Carlo Chersi, kav. Antonio De Dottori, Teodor Compare;

za industrijo: kom. dr. Arminio Brunner, inž. kom. Alessandro Pera, gr. uff. dr. Arnaldo De Frigyesy, Emilio Magliareta, gr. uff. Edgardo Morpurgo, inž. kom. Cesare Sacerdoti, kom. Alfr. Schönfeld, konte kav. Vittorio Vittorelli; za trgovino: kav. Cesare Cesareo, Mario Malabotich, kom. dr. Alberto Moscheni, Emilio Oblath, kom. Ralph Pacor, kav. Giacomo Pepilj, Gustavo Tarabocchia, Umberto Viterbo;

za banke: kom. Camillo Ara, kom. Nazario Petrlini;

za prevoz po suhem in notranjo plovbo: inž. Massimiliano Mosetig;

za prevoz po morju in zraku: Giuseppe Gerolmich, gr. uff. Ettore Pollich, kom. dr. Mario Tripovich, gr. uff. Giulio Ucelli.

Vprašanje preuredbe upravnega sistema

Po poročilih iz Rima se v finančnem ministru pretresa vprašanje preuredbe upravnega sistema. Vprašanje obstoja v tem, da se najde kak drug davek, ki bi nadomestil užitnino, ne da bi pri tem trpel erar kakršnekoli škode. Nasprotniki užitnine poznajo ta davek kot »srednjeveški preostanek«, ki mnogo škoduje gospodarstvu ter je po mestih eden najglavnejših vzrokov draginje.

Izpitni za dentiste

Tukajšnja prefektura opozarja prizadete, da je bil s kr. odlokom, ki se objavi te dni, obren pravilnik za izvrševanje zakona od 23. junija 1927, št. 1187, kateri dovoljuje koncesioniranim odontotehnikom (zobozdravnikom) novih pokrajin, ki so pripadale prej bivšemu avstroogrskega cesarstva, da lahko polagajo izpit za usposobljen za izvrševanje zobozdravništva.

Omenjeni pravilnik določa, da se bodo vršili izpitni izključno na univerzi v Padovi, ker je najbližja bivalištem prizadetih.

Izpitni se bodo vršili najbrže v prvi polovici julija, a rok za vlaganje prošenj in dokumentov na rektoratu padovanske univerze traja do 15. junija t. l. Cl. 13. pravilnika določa, da se prošnje, ki se vložijo po tem roku, ne bodo upoštevale. Isti člen določa rok do 1. julija za končno opremo prošenj, ki so bile vložene do 15. junija, a so bile pomanjkljivo opremljene z dokumenti.

K prošnji je treba priložiti te-le dokumente:

1) rojstni list, 2) kazenski list, ki ne sme biti starejši od treh mesecev; 3) spravevalo o dobrem moralnem in političnem vedenju, ki ga izda poestat občine, v kateri prizadebiti prebiva; to spravevalo ne sme biti starejšo od treh mesecev in na njem mora biti označeno, v kakšno svrhu je bilo izdano; 4) avtentificirano fotografijo; 5) vse dokumente, s katerimi prizadebiti lahko dokaže, da izpolnjuje pogoje, ki so omenjeni v čl. 1. navedenega zakonika. Med temi dokumenti pa so neobhodni sledeči: a) spravevalo o italijansk. državljanstvu; b) koncesija za izvrševanje zobozdravništva v smislu uredbe od 20. marca 1892. in od 14. februarja 1904., katera je bila izdana od kompetentnih oblastev bivše Avstro-Ogrske pred aneksijo ali od kr. političnih oblastev od 3. novembra 1923, t. j. od civilnih komisarjev za Julijsko Krajino in Tridentinsko Benetijo ali od prefekta dotičnih pokrajin; c) potrdilo potestata občine, kjer prizadebiti prebiva ali je prebival, s katerim se dokaže, da je prosilec na podlagi koncesije izvrševal ali še izvršuje svoj poklic v občini od tedaj, ko je stopil kr. odlok od 25. septembra 1921, št. 1388 v veljavo, ako je bila dana koncesija pred objavo pravkar omenjenega kr. odloka, ali pa od dneva koncesije, če je bila koncesija podeljena, potem ko je prej omenjeni kr. odlok stopil v veljavo.

Prosilci seveda lahko priložijo k prošnji tudi druge dokumente kot dokaze o svojem stanovskem delovanju.

Osebnost

Diplomirala sta na tehniški fakulteti univerze v Ljubljani za inženirje rudarske stroke gg. Uršič Franc in Novak Alojz, oba iz Idrije.

Popravek

Pred par dnevi smo poročali o sodni obravnavi proti nekaterim fantom iz Vrem, ki so se morali zagovarjati radi pretepa. To poročilo je pa hudomušni tiskarski škrt skazil tako, da je eden izmed obtožencev, Fran Škerlj po imenu, dobil 5 mesecev zapora, namesto 30 dni in to pogoju, kakor se pravilno glasi razsodba in kar sedaj v tem smislu popravljamo.

Rojstva, smrti in poroke v Trstu dne 2. maja 1928.

Rojeni: 11;
mrtvi: 6;
poroke: nobene.

Iz tržaškega življenja

Kaj vse lahko doživi človek na žensitovanjskem potovanju

Zenitovanjsko potovanje je brez dvoma potovanje, ki ostane človeku v prijetnem spominu, kajti navadno je zvezano z veselimi dogodki. Toda ni vedno tako. V zelo neprijetnem spominu bo na primer ostalo ženitovanjsko potovanje nekemu Dimu Rositti iz Ravenne. — Pred par dnevi je mož prišel s svojo nežno zakonsko polovico v naše mesto, da bi tu preživel običajne medene tedne. Pa je delal račune brez krčmarja, ki je bil v tem slučaju posebej v polidici. Komaj se je namreč mož nastanil s svojo brhko ženo v nekem tukajšnjem hotelu, sta potrkala na vrata njegove sobe dva policijska agenta in mu — ko jima je odprl — pomolila pod nos aretacijski nalog, izdan od sodne oblasti v Ravenni radi ubojstva. Razume se, da je nepričakovani obisk spravil Rosittija v jako slabo voljo; skušal je dopovedati agentoma, da je že poravnal račune, ki jih je imel s pravico, toda njegovo prizadevanje je bilo seveda zaman. Hočeš, nočeš, je moral zapustiti prijetno gnezdece in slediti agentoma na kvesturo. Tam je mož ponovno skušal dokazati, da je aretacijski nalog neutemeljen in da gre očitno za pomoto. Ker je mož podprl svoje trditve z raznimi dokazi, se je komisar cav. Pillone, ki ga je zaslislal, odločil, da se obrne do sodne oblasti v Ravenni za tozadevna pojasnila. Ker pa ta pojasnila ne bodo tako kmalu dospela in ker ostane do tedaj aretacijski nalog v veljavi,

bo moral Rositti najbrže preživeti medene tedne za zamuženim oknom, a seveda ne — in to je pač najhujše — v družbi svoje boljše polovice.

Razne neizgode

Sinoči okoli 19. ure se je 63-letna Ivanka Riosa, stanujoča v ulici S. Zenone št. 7, odpravila po vino v gostilno. Toda komaj je stopila na ulico, se je spodrsnila in padla tako nesrečno, da so jo črepinje steklenice, ki se je pri tem razbila, hudo porezale po desni roki. Nesrečna ženska je bila prepljana z nekim avtomobilom v mestno bolnišnico, kjer so jo sprejeli v kirurški oddelku. Zdraviti se bo morala kakih 10 dni.

Ko je 18-letni mesar Josip Polaiaz, stanujoč v ul. Istria št. 72, včeraj jutraj odiral v neki mesnici v ulici Parini kožico, se je po nesreči zabolil z nožem v desno nogo. Fant je šel iskat pomoči v mestno bolnišnico, kjer mu je zdravnik izlečil in obvezal rano, o-zdravljivo v 10 dneh.

Sinoči okoli 9. ure je prišel iskat pomoči v mestno bolnišnico 19-letni mizar Anton Germek, stanujoč v ulici Bosco št. 5; imel je nenevarno poškodbo na levi rami. Mladenič je povedal, da mu je pri delu v mizarški delavnici trdke Turk v ulici Paladino priletel v ramo kos brusnega kamna, ki se je razletel, ko je na njem brusil neko orodje.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Učiteljski zrelostni izpiti privatistov na goriškem učiteljskem

Do 15. t. m. imajo čas vložiti prošnje oni privatisti, ki hočejo v letošnji poletni sezoni, kot tudi v ponavljalni, polagati zrelostni izpit na goriškem učiteljskem »Slatop«r. Prošnje na kolkovni polji za 2 liri, opremljene s potrebnimi dokumenti, morajo odposlati na ravnateljsko učiteljsko. Natančnejša pojasnila dobe pri tajnistvu.

Nesreča pri delu

Potom Zelenega križa je bil prepljan v goriško bolnišnico delavec Frank Stucin, star 23 let iz Idrije. V Sv. Luciji je, uslužben pri idrijski družbi Artura Camossini-ja, razkladal iz kamjona trame. Pri tem pa ga je neki trami podrl na tla in mu zlomil desno rebro.

Izpred sodišča

Nadaljevanje procesa proti desetim obtožencem

Predsednik izprašuje Milana Gregoriča. Gregorič da je takoj po tatvini raznesel po Biljah vest o ukradenem pisalnem stroju. Nekaj dni po tatvini pa je prišel k občinskemu tajniku v Bilje in ga prosil, naj mu pusti spisati na stroj neko pismo. Ta mu je dovolil, ko pa je dvignil pokrov pisalnega stroja, je vzkliznil: »Oh, ukradli so ga! To je tajnik — kot pravi predsednik — prav dobro zapazil. Seveda Gregorič vse to taji.

In Milan Vega?

Ta pravi, da je večkrat zahajal v kavarno »Adriatico«. Poznal je Vuka in Ličena, Černiča pa le malo. Obtoženec zanika, da bi bil kaj znal, češ da je kradel skupaj z Vukom in se izrazil napram njemu, kot da je prav, da je Ličen zaprt, ker jim od ukradenih stvari ni hotel dati ničesar.

»Čemu vas pa Vuk obtožuje?«
»Ker sem resnično napisal jaz ono pismo očetu obtoženca Kradnerja, češ da mu krade Vuk blago iz njegove zaloge. To sem storil zato, ker sem se bal, da bo prišla ta stvar na dan in bo kvestura še mene zaprla, ker sem hodil vedno z Vukom.« Ni vedel, da je Vuk tak na slabem glasu. Nekoč, ko je on čakal pri korjeri svojo ženo, ga je Vuk vprašal na posodo 50 lir, ki mu jih pa on ni dal. Pozneje je pa zvedel, da bi teh 50 lir rabilo Vuku za plačanje carine na pisalni stroj, ki ga je spravil v Trst.

Šofer in mehanik, ki naj bi delal vetrihe.

To je Černič. Predsednik pravi, da so v njegovi hiši našli dva avstrijska bujona. Zanika, da bi bila njegova.

»Vi ste?«
»Šofer in mehanik.«
»Kaj ne, za posebno stroko, za vetrihe in ponarejene ključke!

Obtoženec zanika, da bi bil ono, kar so našli v njegovi delavnici, vetrihi. Pozna Ličena, Vugo le na videz. Prizna tudi, da mu je Ličen nekoč daroval par čevljev. Tudi pisalni stroj je hranil nekaj dni pri sebi.

Predsednik izpraša nato Josipa Fabjana, ki je tudi obdolžen, da se je udeleževal tatvin. Obtoženec zanika.

»Vuk, ki je najbolj interesanten, pride zadnji na vrsto.« pravi predsednik. Zato izpraša Krainerja.

Krainer, sin goriškega trgovca. Pove, da je dobil od Vuka fino žensko suknjo, v nadomestilo pa mu je hotel dati drugo, očetu ukradeno blago iz trgovine. Pravi, da je hotel darovati suknjo svoji sestri Pavli. Zdi se pa, da je imela služiti kot dar kakih drugih gospodični.

»Sicer sem pa dal Vuku veliko blaga in napravil dober profit!« se odzove Krainer mirno in hladno, kot bi bil on sam edini gospodar očetove trgovine.

»Kje ste vzeli blago?«
»Iz naše trgovine.«
»Ste vprašali za to očeta?«

»Ne!«
»Čemu ste potem jemali blago?«
»Da sem delal dobiček!«

»Ali je Vuk vedel, da je blago, ki ste mu ga dajali, ukradeno vašemu očetu?«

»Gotovo ni mogel misliti, da je poštenim potom pridobiljeno,« odgovarja skrajno čisto Krainer, »če sva ga hodila jemati ponoči.«

Pravi, da ukradeno blago ni vredno 20.000 lir kot pravi Ličen, in njegov »gospod oče« bi gotovo ne bil zapazil tatvine, če bi ga ne bil blagovoliil na to opozoriti »gospod Vuga«.

»Kakšen poklic ste opravljali?«
»Bil sem zastopnik neke družbe, ki trguje z nafto.«

»Torej ste zaslužili dosti!«
»Hm, se precej!«

»Zakaj ste pa potem kradli?«
»Oh, gospod predsednik, nikdar človek dovolj ne zasluži!« (Smeh v dvorani.)

Zadnji trije obtožence — brez Vuka seveda.

Obtoženec Plemich pravi, da ni nič kriv. Ličen je prinesel k njemu v zalag pisalni stroj. Dal mu je 600 lir. Ko pa je on pozneje, predno je šel k vojakom, rabil denar, je moral dalje zastaviti stroj, če je hotel dobiti svoj denar. Ličen mu je rekel, da je stroj Vukov. Vsaj zdi se mu tako. Pozneje je spoznal v Trstu tudi Vuka. Tudi kolo je kupil od Ličena. Ni pa vedel, da so te stvari ukradene.

Marija Ličen pravi, da je obtoženec Ličen daroval njeni hčerki obleko — pa brez rokava. To je bila ona, ki so jo ukradli Uršiču. Se nekaj drugih stvari ji je prinesel Ličen.

Vneto pa zagovarja svojo nedolžnost trgovec Henrik D'Osvaldo. On pozna le Ličena, Vugo in pa Vuka. Pravi, da od obtožencev ni prav ničesar kupil.

Predsednik dovoli pet minut odmora, »preden začnemo z naporim zasliševanjem famoznega Jurija Vuka!«

Jurij Vuk in njegovi odgovori. Preds.: »Na kakšnem glasu ste, Vuk?«

Vuk: »Na najboljšem, velečenjeni gospod predsednik!«

Salva smeha je šla po dvorani in veselost je ostala v dvorani več čas zasliševanja Jurija Vuka.

»Da, vedno na dobrem glasu, dokler me niso aretirali!«

»Tudi kar se tiče žensk?«
»Kar se tiče žensk? Jaz živim kratkoma ločeno od svoje žene na podlagi odločitve tukajšnjega sodišča — in kot ta imam vendar pravico uživati svobodo, če namreč nisem v zaporih!«

»Poznam obtoženca?«

»Poznam Gregoriča že iz Prvačine, ko je tam poveril kot občinski tajnik in sem ga pomagal aretirati, Vugo le na videz, Černiča kot nekdanjega mojega klijenta, kajti nekoč sem imel trgovino. Z g. Krainerjem pa sva bila skoraj skupaj rojena in sva skupaj zrastle (Oglušujoči smeh v dvorani), dva koraka proč od moje hiše. Marijo Ličen poznam po tem, ker je k nji nekoč ubežala moja žena — in celo s 3000 lirami, takrat ko sem imel v Trstu »restavrant«. D'Osvalda pa poznam kot trgovca.«

»Ali je res, da ste ponudili Gregoriču pisalni stroj?«

»Prosim gospod predsednik, jaz

hom kratkoma potrdil moje o-vadbe, in to, kar sem rekel preiskovalnemu sodniku...«

»O, le počasi... Tako pa ne bo šlo... kar povejte!«

»Meni ga je ponudil v kavarni »Adriatico«. Pa mi je še rekel, da je ukraden; kje, pa ni povedal. Rekel mi je, »roba di assalto!«

»Kaj pomeni to?«
»Tako je napisano tam v zapisnikih. Kaj bi pomenilo? Ehi! Da so jo ukradli. Veste, ne znam prav dobro italijansko!«

Nato pove Vuk, da je on sam pomagal izpraševati obtoženca z maršalom »Polombo« (Hoče reči Palumbo).

»Ali ste res rekli, da ste si izposodili 63 lir za plačanje carine?«
»Rekel sem to — pa samo, da pa si nisem denarja.«

Ličen potrdi, da mu je Vuk dal 100 lir za pot.

Vuk: »Pojdite, pojdite, vso to zgodbo sta si izmislila on in Plemich — v zaporih.«

Da je bil Gregorič tat, tega pravi Vuk, da on ni rekel, zdelo pa se mu je, ker so igrali biljard po 100 lir v kavarni kot kakim milijonarji.

Ličen: »Jaz še igrati ne znam biljarda!«

Trdi, da Krainer ni kradel očetu, saj je bil vendar njegov sin. In tudi če so hodili po blago ponoči, Krainer je imel pač pravico priti v domačo hišo, kadarkoli je hotel.

Sicer pa mu je slano plačeval blago.

»Ženska suknja, ki ste jo dali Krainerju, je bila veliko vredna?«

»Eh, samo 3200 kron sem dal l. 1919 zanjo na Dunaju. Sicer pa — vi gospod predsednik se gotovo ne razumete na ženske suknje (Smeh v dvorani) — veste, one so kar same od sebe sčasoma uničijo, tako da ni bila dosti vredna.«

»Vi ste nekoč grozili nočni straži Velušeku?«

»Kaj mi nosite pet let pozneje take bedarije na dan! Nikdar mu nisem grozil!«

»S samokresom?«
»O da, imam doma samokres, tudi dve lovske puške pa celo dva psa in sicer zelo huda psa, da lahko pove Ličen! Grozil pa nisem!«

»Boškin Nada...«
»Da, Boškin Nada poznam, je moja »kužina.«

»Torej ste jo imeli za »kužino« in ste ji dali več stvari?«

»Da, eno obleko in dva para svetlih nogavic! Obleka je bila iz umetne svile, pa ni bila ravno lepa. In sicer je to (samozvestno) iz trgovine samega gospoda Jurija Vuka v Trstu!« Pokaže sam rase.

»Rekli ste, da ste bili zaupnik kvesture!«

»Saj sem tudi bil, in sicer plačani!«

»Čemu vas je pa potem kvestura naznanila?«

»Niti me niso naznanili in sem še danes konfident kvesture. Bil sem tudi šele mesec pozneje kot drugi aretirani!«

Nekoč, ko se je napravljaj na ples, ki se je vršil v »Trgovskem domu«, si je hotel kupiti en par lakastih čevljev. Prišel je v trgovino k D'Osvaidu in je tam našel neki čevlji, ki je imel od znotraj štampiljko g. Uršiča.

Ko pripoveduje to, plane po koncu Osvaldo:

»To je laž, največja, kar jih obstoja na svetu...« To je eden prvih lažnikov na svetu!

Vuk pove, da je bil poverjen od svojih predstojnikov iz kvesture, naj voha za obtoženci. In zato da je moral več časa zahajati v njih družbo.

»Ali je res, da ste vi prodali pisalni stroj Ličenu?«

»Kako je to mogoče, če sem jaz sam obtoženec naznanil in šel sam pleniti s kvesturo stroj!«

»Ali je res, da se hočete le nad Ličeno masčevati radi ljubosumnosti?«

Vuk: »Kako morem biti ljubosumen na človeka kot je ta, ki je v zaporih, odkar je rojen!«

V protislovja se?

»Ali je res veljalo blago, ki Vam ga je dal Krainer 20.000 lir?«

»Pojdite, pojdite. Ali ne vidite, da je Ličen že od danes jutraj v samih protislovjih. To sem zapazil še jaz, ki se razumem na to in vem, kdaj človek pade v protislovje, saj sem bil, še predno sem postal zaupnik kvesture, avstrijski žandar!«

Vnovič vpraša predsednik: »Zdi

se mi čudno, zakaj vas je Palumbo, ako ste mu pomagali odkrivati zločince, naznanil?«

Vuk: »Rezložil vam bom! Gospod Palumbo, ki ga zdaj že vse pozna po Gorici je takrat komaj sem prišel in ni vedel nič. In zač se je obrnil do mene, ker drugače bi tatovi še njega okradli. Kajti jaz — risem bil samo letos, 1928, konfident kvesture, bil sem 27 prejšnji tudi za politične stvari — ter sem marsikaj vedel...«

Predsednik ga prekine in ga vpraša, če poseduje kaj.

Vuk se vzravna v svoji dolgi postavi:

»Jaz? Jaz imam hišo... to lahko izprta, gospod predsednik, sodnik, ki sedi na vaši desnici!«

Predsednik in sodnik se začudno spogledata.

Preds.: Gospod sodnik ne more sedaj nič pričati!

»Če ne verujete, pojdite in pogledajte v zemljiško knjigo in v akte neke zadeve, kjer je napisano, da ima Giorgio Vucchi, ki že eno leto sedi po nedolžnosti v zaporu, eno hišo, ki mu nese vsak mesec 750 lir. Potem sem sam, malo porabil za družino, ker živi žena proč od mene in ima ona pri sebi otroka. Ne samo to, imel sem v Trstu hotel, pa mi je žena ubežala — in kaj hočete — moral sem pustiti, imel sem v Trstu trgovino, kjer mi je pomagala Vida Orel. Pa se nekaj! Imel sem tudi avtomobil in šoferja!«

Odv. Paghilla: »Ali je on izšedel tatove?«

Odv. Zennaro: »Želel bi vedeti kako je policija plačevala Vuka, ali na mesec, ali za vsako dejanje posebej?«

Vuk: »V slučaju, kot je bil ta — to se pravi, ko nisem hodil po kavarnah prisluškovati radi političnih stvari — ter sam ovadil, da jaz vem, kje se nahajajo pisalni stroji, so mi rekli, da če je to res, mi bodo dali posebno nagrado poleg one, ki jo dobim od Uršiča.«

Zennaro: »To ni bilo plačilo! Od kdaj je bil obtoženec pri kvesturi?«

Vuk: »Od l. 1918, ko so prišli Italijani. In bil sem tudi fašist — no od danes, ampak tudi v onih prvih kritičnih časih.«

Preds.: »In danes, niste več?«

»Se sem, saj imam še izkaznico.«

Predsednik pripomni, da bo to zadevo gotovo jasneje razložil kvesturni maršalo Palumbo.

Se po nekaterih vprašanjih zaključil predsednik izpraševanje obtožencev.

Začelo se je nato zasliševanje oškodovancev, ki se je nadaljevalo tudi tekom večerajšnjega dne.

MALI OGLASI

30 ZAPIRAL oken z okvirjem in vetričami ter več drugih s šipami proda tvrdica Piccola - Benedettich, Via Torre bianca 14. 494

BRIVSKI pomočnik, mlajši, se išče. Josip Kobal, brivec, Ajdovščina 39. 495

PIANINO, koncerten, s križanimi strunami, moderatorem, tremi pedali, zjamčen, se proda. Prilika! Via Solitario 25, lil. nad. 491

MOTORNO kolo z vozilom, v popolnem stanju, se proda ali zamenja z drugim blagom. Via Slataper 12. 493

LEFO KMETSKO POSESTVO na Malem Polju občine Col. pri Vipavi, obstoječe iz prostorne kmetijske hiše, obokanega hleva, obirnih senožeti, njiv, travnikov v lepi legi in zaraščenih gozdov s sečno, bo dne 13. t. m. popoldne ob 2. uri na licu mesta na javni prostovoljni dražbi prodano. Gospodarska poslopja so v prav dobrem stanju. Na posestvu se lahko redi 30 glav živine. S posestvom se bo prodal tudi vse inventar in vsa živina. Natančnejši pogoji se izvejo pri lastnici Ani Kožman iz Malega Polja in pri »Kmetiski posojilnici« v Vipavi. 492